DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

12 października | Nr. 17. | Rok 1929.

TREŚĆ:

SPRAWY OGÓLNO - ADMINISTRACYJNE I PRAWNE.

161.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 września 1929 r. N. I. 20267/2/29 o zmianie rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 21 stycznia 1925 r. Nr. I. 405/2/25 o ujednostajnieniu stanowisk względnie tytułów służbowych na kolejach państwowych.

W związku z roporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447), zmieniam i uzupełniam rozporządzenie Ministra Kolei z dnia 21 stycznia 1925 r. Nr. 405/2/25 o ujednostajnieniu stanowisk względnie tytułów służbowych na kolejach państwowych (Dz. U. M. K. Nr. 2, poz. 7) jak następuje:

Na stronicy 18:

W części I, w rozdziale A, pozycja 3, punkt d, należy wykreślić słowa:

„Sekcje mogą dzielić się na Podsekcje".

W części I, w rozdziale A, pozycja 3, należy wpisać jako nowy punkt d_1) następujące ustępy:

„Warsztaty Oddziałowe dzielą się na warsztaty Oddziałowe I i II kl.

Warsztaty Oddziałowe I względnie II kl. mogą dzielić się na działy warsztatowe i sekcje warsztatowe względnie tylko na sekcje warsztatowe.

Podział działów i sekcyj warsztatowych jest ten sam co w warsztatach głównych".

W części I, w rozdziale A, pozycja 3, należy wpisać jako nowy punkt d_2) następujący ustęp:

„Warsztaty podręczne dzielą się na sekcje I i II kl.".

W części I, nagłówek rozdziału B otrzymuje następujące brzmienie: „O podziale i hierarchji stanowisk".

W części I, w rozdziale B, należy wpisać jako pozycję 1, ustępy następującej treści:

„1) Stanowiska na Polskich Kolejach Państwowych dzielą się na etatowe i nieetatowe.

Stanowisko etatowe jest to stanowisko, ustalone w schemacie stanowisk etatowych (tabela B niniejszego rozporządzenia) i przewidziane w normo-

waniu stanowisk etatowych oraz zatwierdzone w budżecie.

Stanowisko nieetatowe jest to nieprzewidziane w schemacie stanowisk etatowych stanowisko, do którego przywiązane są czynności służbowe, trwające bez przerwy przez przeciąg całego roku i które przewidziane jest w normowaniu stanowisk nieetatowych oraz zatwierdzone w budżecie".

W części I, w rozdziale B należy zmienić numerację pozycji 1, na 2 i wykreślić w pierwszym ustępie tej pozycji słowa: „nieetatowego po odbyciu praktyki" oraz wpisać zamiast nich słowa: „na pracownika etatowego względnie pracownika próbnego po odbyciu służby próbnej"; w drugim ustępie tej pozycji należy wstawić po słowie: „stanowisk" słowo „etatowych".

W części I, w rozdziale B, należy zmienić numerację pozycji 2 na 3 i wpisać w tym ustępie po słowie: „stanowisk" słowo: „etatowych".

Na stronicy 19:

W rubryce 1 i 2 należy wykreślić w nagłówku rubryki słowo: „kandydata", wpisując zamiast niego słowo „pracownika".

W nagłówku rubryki 1 należy wykreślić słowo „wyszkolenia" i wpisać zamiast niego słowa „służby próbnej".

W treści rubryki 1 należy wpisać zamiast słów: „Kandydat referendarski" słowa „Praktykant referendarski" a zamiast słów „Kandydat na geometrę" słowa „Praktykant-geometra".

W nagłówku rubryki 2 należy dopisać słowa: „czyli po zaliczeniu w poczet kandydatów na pracowników etatowych".

W nagłówku rubryki 3 należy wykreślić słowo: „kandydat" wpisując zamiast niego słowa: „pracownik próbny".

W treści rubryki 3 należy dopisać w obu przypadkach po słowach „nowe przyjęcie" słowa „lub z pośród pracowników kontraktowych".

W nagłówku rubryki 4 należy wpisać po słowie „kandydata" słowa „na pracownika etatowego".

W treści rubryki 6 należy wykreślić słowa: „Wiceprezes Dyr." i „Prezes Dyr." wpisując zamiast słów wykreślonych, słowa: „Wicedyrektor" względnie „Dyrektor".

Na stronicy 20:

W nagłówku rubryk 1, 2, 3 i 4 należy dokonać tych samych zmian co nastronicy 19 w nagłówku rubryk 1, 2, 3 i 4.

W treści rubryki 1 należy zastąpić dwukrotnie użyte słowa: „Kandydat" słowem „Praktykant".

W treści rubryki 3 należy dopisać w obu przypadkach po słowach „nowe przyjęcie" słowa „lub z pośród pracowników kontraktowych".

Na stronicy 21:

W treści rubryki 1 należy wykreślić słowo: „kolejowy" oraz słowa „siła biurowa na wyszkoleniu" wpisując w miejsce wymienionych ostatnio słów słowa „Pomocnik (-ca) kancelaryjny (-a)".

W treści rubryki 3 należy wykreślić słowa „Nowe przyjęcie", „Nowe przyjęcie lub z pośród sił pomocniczych" oraz słowa „Z pośród pomocniczych sił biurowych lub nowe przyjęcie" i wpisać w wszystkich 3 przypadkach w miejsce słów skreślonych znak „detto".

W rubryce 6 należy wykreślić słowo: „elektrycznego" wpisując zamiast niego słowo: „elektrotechniczengo".

Na stronicy 22 i 24:

W nagłówku rubryk 1, 2, 3 i 4 należy dokonać tych samych zmian co do stronicy 19 w nagłówku rubryk 1, 2, 3 i 4.

Na stronicy 22, 23, 24 i 25:

W treści rubryki 1 należy wszystkie wyrażenia „rzemieślnik na wyszkoleniu" zastąpić wyrażeniem „rzemieślnik próbny" wyrażenia zaś „robotnik na wyszkoleniu" wyrażeniem „robotnik próbny".

W treści rubryki 3 należy dopisać wszędzie po słowach: „Z pośród" słowo „czasowych", na końcu zaś każdego wyrażenia dopisać słowa: „albo nowe przyjęcie".

Na stronicy 26, 27 i 28:

W części I, rozdziale B, należy skreślić pozycje od 3 do 7 włącznie.

Na stronicy 28 i 29:

Dotychczasowy rozdział C pod tytułem "Postanowienia odnośnie do uzupełnienia wakujących stanowisk podstawowych, na które kandydaci rekrutują się z pośród rzemieślników i robotników kolejowych lub innych nieetatowych dziennie płatnych pracowników kolejowych", należy wykreślić w całości i wstawić w jego miejsce rozdziały C I, i C II, o następującem brzmieniu:

„C. I. Postanowienia o przyjmowaniu względnie dopuszczaniu pracowników do służby próbnej.

1) Przyznane w budżecie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" stanowiska etatowe obsadza się osobami z pośród kandydatów na pracowników etatowych lub w braku tychże w danej kategorji stanowisk z pośród pracowników próbnych, którzy ukończyli przepisaną służbę próbną i złożyli wymagany na dane stanowisko etatowe egzamin ścisły, stanowiska nieetatowe obsadza się z pośród pracowników próbnych, którzy ukończyli jednoroczną służbę próbną i złożyli wymagany na dane stanowisko nieetatowe egzamin praktyczny.

2) Do kategorji pracowników próbnych zalicza się:

praktykantów referendarskich t. j. pracowników posiadających świadectwo ukończonych studjów wyższych (politechniczne, prawnicze, handlowe, ekonomiczne, medyczne), przyjętych do odbycia służby próbnej na stanowiska, na które wymagane jest wykształcenie wyższe;

praktykantów-geometrów t. j. pracowników posiadających świadectwo ukończonych studjów politechnicznych lub państwowego egzaminu na geometrę, przyjętych do odbycia służby próbnej na stanowiska geometrów;

praktykantów technicznych t. j. pracowników posiadających świadectwo ukończonej szkoły średniej technicznej, przyjętych do odbycia służby próbnej na stanowiska, na które wymagane jest średniotechniczne wykształcenie;

praktykantów kolejowych t. j. pracowników posiadających świadectwo ukończonej szkoły średniej ogólno-kształcącej, przyjętych do odbycia służby próbnej na stanowiska, na które wymagane jest ogólne średnie wykształcenie;

elewów i aspirantki, t. j. pracowników (pracownice) posiadanych (-ce) świadectwo ukończonych trzech klas szkoły średniej względnie siedmiu klas szkoły powszechnej, przyjętych do służby próbnej na stanowiska, na które wymagane jest wykształcenie w tym stopniu;

pomocników (-ce) kancelaryjnych (-e) t. j. pracowników (-ce), posiadających (-e) świadectwo ukończonych co najmniej 5 klas szkoły powszechnej, przyjętych do odbycia służby próbnej na stanowiska kancelistów (-ek);

rzemieślników próbnych i robotników próbnych.

Ustalone wyżej nazwy służbowe pracowników próbnych mają być używane przez cały czas służby próbnej.

3) O przyjęciu względnie dopuszczeniu do służby próbnej rozstrzygają w miarę zapotrzebowania Oddziały Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych, jeżeli chodzi o kategorje rzemieślników, odbywających służbę próbną, od których nie jest wymagane świadectwo ukończenia szkoły rzemiosł lub o robotników. We wszystkich innych przypadkach rozstrzygają Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych.

4) Pracownicy próbni pochodzą z pośród osób nowoprzyjętych lub z pośród pracowników kontraktowych albo czasowych. Pracownicy kontraktowi i czasowi mają przy przyjęciach na służbę próbną, przy równych kwalifikacjach, pierwszeństwo przed osobami nowoprzyjętemi. Przy dopuszczaniu względnie powoływaniu pracowników kontraktowych względnie czasowych do służby próbnej należy w miarę możności, przy równych kwalifikacjach, uwzględniać pracowników mających służbę dłuższą. Do okresu służby próbnej pracowników kontraktowych względnie czasowych mogą być zaliczone okresy służby, spędzonej w charakterze pracownika kontraktowego względnie czasowego, które co do rodzaju zajęcia odpowiadają przepisanej służbie próbnej (przygotowawczej).

Pracownicy etatowi lub pracownicy nieetatowi mogą być dopuszczeni do służby próbnej, jeżeli zamierzone jest ich przeniesienie na inne stanowisko etatowe lub nieetatowe, na które nie odbyli wyszkolenia; pracownicy ci nie tracą wówczas swego charakteru służbowego, a do czasu służby próbnej mogą im być zaliczone okresy poprzedniej służby, odpowiadające co do rodzaju zajęcia przepisanej służbie próbnej.

O zaliczeniu poprzedniej służby do czasu przepisanej służby próbnej decydują w każdym przypadku te władze, które są uprawnione do przyjęć względnie dopuszczania pracowników do służby próbnej.

5) Warunki ogólne, wymagane przy przyjęciu (dopuszczeniu) na pracownika próbnego wyszczególnione są w § 5 „Przepisów o stosunku służbowym pracowników próbnych przedsiębiorstwa P. K. P.".

6) Stopień wykształcenia ogólnego lub zawodowego, rodzaj wiadomości lub praktyki zawodowej oraz specjalne warunki, którym odpowiadać powinni pracownicy, odbywający służbę próbną (przygotowawczą) na stanowiska etatowe, określone są w schemacie etatowych stanowisk (tabela B niniejszego rozporządzenia).

Jako wyższe zakłady naukowe i szkoły średnie ogólno-kształcące w rozumieniu postanowień tabeli „B" niniejszego rozporządzenia należy uważać zakłady, wymienione w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r., o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska w państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 64, poz. 629) wraz z późniejszemi zmianami.

Za dowód wykształcenia ogólnego w zakresie ukończonej szkoły powszechnej w rozumieniu tabeli „B" niniejszego rozporządzenia, należy uważać świadectwo ukończenia najwyższej klasy szkoły powszechnej wyższego typu, t. j. co najmniej pięcioklasowej szkoły powszechnej, za dowód zaś wykształcenia ogólnego w zakresie szkoły powszechnej, świadectwo ukończenia co najmniej 4 klas szkoły powszechnej.

Jeżeli pracownik próbny, od którego wymagane jest wykształcenie w zakresie (4 klas) szkoły powszechnej, nie może wykazać się świadectwem szkoły powszechnej (4 klas), władza dopuszczająca pracownika do odbycia służby próbnej, powinna sprawdzić u niego umiejętność czytania, pisania i rachunków w zakresie czterech działań i stwierdzić to w karcie osobistej pracownika próbnego, w rubryce, w której wpisuje się stopień wykształcenia.

7) Praktykanci techniczni winni posiadać świadectwa ukończenia jednej z wymienionych niżej szkół średnio technicznych.

Szkoły takie są:

a) Dla służby drogowej i budowlanej:

szkoły techniczne typu zasadniczego (kurs czteroletni):

1) Państwowa Szkoła Budownictwa, wydział budowlany w Warszawie,

2) Państwowa Szkoła Budownictwa, wydział drogowy w Warszawie,

3) Państwowa Szkoła Budownictwa, wydział budowlany w Poznaniu,

4) Państwowa Szkoła Budownictwa, wydział drogowy w Poznaniu,

5) Państwowa Szkoła Przemysłowa, wydział (szkoła) budownictwa w Krakowie,

6) Państwowa Szkoła Techniczna, wydział budowlany w Wilnie,

7) Państwowa Szkoła Techniczna, wydział drogowy w Wilnie,

8) Państwowa Szkoła Przemysłowa, wydział drogowy we Lwowie,

9) Państwowa Szkoła Miernicza i Drogowa, wydział drogowy w Kowlu,

10) Państwowa Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa w Radomiu, wydział drogowo-budowlany,

11) Państwowa Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa w Warszawie, wydział drogowo-budowlany,

12) Państwowa Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa w Sosnowcu, wydział drogowo-budowlany,

13) Państwowa Szkoła Techniczna w Wilnie, wydział kolejowy,

14) Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa T-wa Szerzenia Oświaty Zawodowej w Brześciu nad Bugiem, wydział drogowo-budowlany.

b) Dla służby mechanicznej i elektrotechnicznej:

szkoły techniczne typu wyższego.

1) Państwowa Szkoła Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, wydział mechaniczny i elektrotechniczny,

2) Państwowa Szkoła Budowy Maszyn w Poznaniu z wydziałem mechanicznym.

szkoły techniczne typu zasadniczego (kurs czteroletni):

1) Państwowa Szkoła Przemysłowa w Krakowie, wydział mechaniczny,

2) Państwowa Szkoła Przemysłowa — wydział elektrotechniczny — we Lwowie,

3) Państwowa Szkoła Budowy Maszyn w Grudziądzu,

4) Państwowa Szkoła Górnicza i Hutnicza im. Staszica — wydział elektromechaniczny w Dąbrowie Górniczej,

5) Państwowa Szkoła Włókiennicza — wydział ruchu fabrycznego — w Łodzi,

6) Państwowa Szkoła Techniczna w Wilnie, wydział mechaniczny,

7) Państwowa Szkoła Średnia Techn. Kol. w Radomiu, wydział mechaniczno-elektryczny,

8) Państwowa Szkoła Średnia Techn. Kol. w Warszawie, wydział mechaniczno- elektryczny,

9) Państwowa Szkoła Średnia Techn. Kol. w Sosnowcu, wydziała mechaniczno- elektryczny,

10) Szkoła Średnia Techniczna Kolejowa T-wa Szerzenia Oświaty Zawodowej w Brześciu nad Bugiem — z wydziałem mechaniczno-elektrycznym,

11) Szkoła Przemysłowa w Bielsku.

c) Pod względem uznania świadectw z ukończenia szkół średnich technicznych w byłych państwach zaborczych należy przestrzegać następujących zasad:

1. Jako równorzędne szkołom typu wyższego (patrz wyżej b. ustęp pierwszy) uważa się:

1) w b. zaborze rosyjskim:

Szkołę Budowy Maszyn i Elektrotechniki H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie.

2) w b. zaborze pruskim:

Wyższe Szkoły Budowy Maszyn (Höhere Maschinenbauschulen) i inne szkoły techniczne typu wyższego, wymienione w ustępie pierwszym, części B, dodatku I do przepisów egzaminacyjnych z dnia 1 maja 1912.

II. Jako równorzędne szkołom typu zasadniczego (patrz wyżej a, oraz b ustęp drugi) uważa się:

1) w b. zaborze rosyjskim:

Szkoły techniczne, do których warunkiem przyjęcia było ukończenie 4 klas szkoły średniej ogólnokształcącej lub 6 klas szkoły powszechnej miejskiej, i w których nauka trwała nie mniej niż 3 lata; szkoły te wprawdzie stały niżej, niż obecnie szkoły typu zasadniczego, mogą jednak być zaliczone do tego typu, jeżeli pracownik prócz wykształcenia szkolnego. posiada praktykę zawodową co najmniej trzyletnią.

Do tego typu szkół zawodowych w b. zaborze sysjskim zaliczyć można naprzykład Szkołę Kolejową Techniczną Drogi Warszawsko-Wied. w Warszawie,

2) w b. zaborze austrjackim:

tak zwane „Höhere Gewerbeschule", do których warunkiem przyjęcia było ukończenie 4 klas szkoły średniej ogólnokształcącej i w których nauka trwała 4 lata,

3) w b. zaborze pruskim:

Szkoły wymienione w części A i w ustępie drugim części B dodatku I, do przepisów egzaminacyjnych z dnia 5 maja 1912 r.

W wątpliwych wypadkach należy się odnieść do Ministerstwa Komunikacji.

Praktykantów technicznych, posiadających świadectwo dojrzałości z ukończenia średniej szkoły technicznej typu wyższego (patrz wyżej b) należy przedewszystkiem przeznaczać dla służby biurowej na stanowiska techników, przyznając im pierwszeństwo przed kandydatami posiadającymi świadectwo dojrzałości technicznych szkół średnich typu zasadniczego.

Praktykanci techniczni na stanowiska zawiadowców odcinków sygnałowych winni wykazać, że odbyli co najmniej 6-miesięczną praktykę w fabryce budowy sygnałów kolejowych, bloków i innych urządzeń zabezpieczających ruch pociągów.

8) Pracownicy odbywający służbę próbną na stanowiska nieetatowe, obowiązani są posiadać wykształcenie ogólne w zakresie szkoły powszechnej (4 klasy), a jeżeli mają zająć stanowiska nieetatowe, przeznaczone dla rzemieślników dowód uzdolnienia

zawodowego do samoistnego prowadzenia danego rzemiosła.

Władza, która przyjmuje (dopuszcza) pracownika do służby próbnej na stanowisko nieetatowe, może podwyższyć ustalone wymagania co do wykształcenia ogólnego względnie zawodowego jeżeli rodzaj zajęcia na danem stanowisku nieetatowem tego wymaga.

9) Czas i program służby próbnej (przygotowawczej) na stanowiska etatowe określają „Przepisy o służbie przygotowawczej i egzaminach pracowników Polskich Kolei Państwowych" (Nr. A 5).

10) Czas służby próbnej na stanowiska nieetatowe wynosi jeden rok.

Program służby jednorocznej na stanowiska nieetatowe określają Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych, stosownie do rodzaju zajęcia na danych stanowiskach.

11) Po upływie przepisanego okresu służby próbnej pracownik próbny składa egzamin ścisły, jeżeli odbywał służbę próbną na jedno ze stanowisk etatowych względnie egzamin praktyczny, jeżeli odbywał służbę próbną na stanowisko nieetatowe.

Powoływanie do egzaminów ścisłych na stanoska etatowe odbywa się w myśl postanowień § 5 „Przepisów o egzaminach i służbie przygotowawczej pracowników Polskich Kolei Państwowych", które określają również zakres tych egzaminów i sposób ich przeprowadzania.

Do egzaminu praktycznego, wymaganego na stanowisko nieetatowe, powołuje pracownika z urzędu władza, która dopuściła go do odbycia służby próbnej.

Co do zakresu i sposobu przeprowadzania egzaminu praktycznego pracowników, odbywających służbę próbną na stanowiska nieetatowe, mają analogiczne zastosowanie postanowienia § 4 „Przepisów o służbie przygotowawczej i egzaminach pracowników Polskich Kolei Państwowych", o zakresie i sposobie przeprowadzania egzaminu tymczasowego, uprawniającego do samodzielnego pełnienia służby na stanowiskach etatowych.

12) Pracownicy, odbywający służbę próbną na stanowiska etatowe mogą być przeznaczeni do samodzielnego pełnienia służby, wykonywanej pod własną odpowiedzialnością, jeżeli złożą egzamin tymczasowy (§ 4 Przepisów o egzaminach i służbie przygotowawczej pracowników Polskich Kolei Państwowych), pracownicy odbywający służbę próbną na stanowiska nieetatowe, jeżeli uzdolnienie ich do danego zajęcia zostanie przez władzę służbową urzędownie stwierdzone. Oddziały Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych powinny prowadzić dokładną ewidencję pracowników próbnych, mogących pełnić samodzielnie służbę, ażeby mieć ich do dyspozycji, gdy zajdzie potrzeba powiększenia ilości pracowników, pełniących służbę samodzielnie, pod własną odpowiedzialnością.

13) Okres służby próbnej kończy się z chwilą zaliczenia pracownika próbnego w poczet kandydatów na pracowników etatowych względnie w poczet pracowników nieetatowych.

C. II. Postanowienia o zaliczaniu w poczet kandydatów na pracowników etatowych.

1) Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych zaliczają w poczet kandydatów na pracowników etatowych pracowników próbnych, którzy czynią zadość następującym warunkom:

a) odpowiadają ogólnym warunkom wymienionym w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 447);

b) odbyli przepisaną dla danego stanowiska służbę próbną;

c) złożyli egzamin ścisły wymagany na stanowisko, na które następuje zaliczenie w poczet kandydatów;

d) pełnią samodzielnie czynności służbowe, wymienione w tabeli B niniejszego rozporządzenia dla stanowiska etatowego, na które złożyli egzamin ścisły, a czas trwania tych czynności przewiduje się przynajmniej na przeciąg jednego roku;

e) posiadają co najmniej dostateczną opinję służbową.

2) Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych zaliczają w poczet pracowników nieetatowych, pracowików próbnych, którzy czynią zadość następującym warunkom:

a) odpowiadają ogólnym warunkom, wymienionym w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 447);

b) odbyli jednoroczną służbę próbną;

c) złożyli egzamin praktyczny;

d) otrzymali przydział do zajęcia trwającego bez przerwy przez przeciąg całego roku;

e) posiadają co najmniej dostateczną opinję służbową.

3) Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych zaliczają pracowników próbnych w poczet kandydatów na pracowników etatowych względnie w poczet pracowników nieetatowych w ogólnych terminach mianowań 1-go stycznia i 1-go lipca każdego roku, w kolejności dat złożenia egzaminu ścisłego względnie egzaminu praktycznego, w razie zaś równości tych dat w kolejności daty wstąpienia na służbę a przy zbiegu obu wymienionych czynników według wieku. W tym celu Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych winny prowadzić odpowiednie spisy pracowników próbnych, którzy złożyli egzamin ścisły na dane etatowe stanowisko podstawowe względnie egzamin praktyczny na dane stanowisko nieetatowe.

4) Zaliczeń w poczet kandydatów na pracowników etatowych względnie pracowników nieetatowych Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych dokonywują w ramach wolnych miejsc w budżecie dla wymienionych kategoryj pracowników. W terminach mianowań, przypadających w ciągu roku budżetowego 1929/30 i 1930/31 należy zaliczeń w poczet kandydatów na pracowników etatowych oraz pracowników nieetatowych dokonywać w miarę wolnych miejsc w budżecie dla „pracowników nieetatowych stałych dziennie płatnych".

Na stronicy 29:

W części I nagłówek rozdziału D otrzymuje brzmienie następuje: „Postępowanie przy obsadzie

etatowych stanowisk podstawowych awansowych i następnie awansowych."

W części I, w rozdziale D, należy wstawić jako pozycję 1 ustępy o następującej treści, zmieniając równocześnie numerację kolejną pozycyj następnych:

„1. Etatowe stanowiska podstawowe uzupełnia się zreguły z pośród kandydatów na pracowników etatowych, a w braku tychże z pośród pracowników próbnych.

Warunki mianowania na stanowiska etatowe są następujące:

1) ogólne warunki wymienione w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 447);

2) odbycie przepisanej dla danego stanowiska służby próbnej;

3) złożenie egzaminu ścisłego na dane stanowisko;

4) odpowiednie kwalifikacje (dobra wzgl. dostateczna) na dane stanowisko;

5) wakans na stanowisko w normowaniu i budżecie".

W części I, w rozdziale D w dotychczasowej pozycji 1 należy wykreślić użyte dwukrotnie wyrażenie „staje się kandydatem" zastępując je wyrażeniem „może być mianowany"; ponadto należy wykreślić w pozycji tej słowa „od dnia złożenia" wpisując w ich miejsce słowa „po złożeniu".

W części I, w rozdziale D, w dotychczasowej pozycji 3 należy wykreślić słowo „wstępnego" wpisując zamiast niego słowo „tymczasowego".

W części I, w rozdziale E, pozycja 1 otrzymuje w miejsce dotychczasowego brzmienia, brzmienie następujące:

„1) Mianowań na etatowe stanowiska podstawowe, awansowe i następnie awansowe dokonywują Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych według swego uznania, biorąc pod uwagę kwalifikacje służbowe na dane stanowisko, a przy równych kwalifikacjach starszeństwo służbowe.

Dyrekcje powinny przeto przy mianowaniach na stanowiska etatowe, zwłaszcza na stanowiska kierownicze, uwzględniać w pierwszym rzędzie, bez względu kolejność starszeństwa służbowego, jednostki o wybitnych kwalifikacjach (wybitna inteligencja, zdolności i wiadomości, duża praktyka zawodowa i doświadczenie w służbie, takt, energja, inicjatywa, zmysł organizacyjny e. t. c.), jeśli takie jednostki się znajdą, a następnie obowiązane są mianować w kolejności starszeństwa służbowego, ustalonego w liście starszeństwa, pracowników posiadających dobrą i dostateczną kwalifikację służbową, jeżeli chodzi o mianowania na stanowiska podstawowe i awansowe, względnie pracowników, posiadających kwalifikację dobrą, jeśli chodzi o mianowania na stanowiska następnie awansowe.

Powyższych zasad należy przestrzegać również przy powoływaniu do pełnienia czynności służbowych na wolnych a jeszcze nieobsadzonych stanowiskach awansowych i następnie awansowych.

Szczegółowe postanowienia o zasadach i prowadzeniu list starszeństwa zawierają osobne przepisy".

W części I, w rozdziale E, pozycja 2, ustęp drugi, należy wykreślić słowa „listy starszeństwa", wpisując w ich miejsce słowa „zasad zawartych w pozycji 1".

Na stronicy 30.

W części 1, w rozdziale F, pozycja 1, ustęp pierwszy, należy wykreślić słowo „uzupełnili" i wpisać w jego miejsce słowa „posiadają odpowiednie" a przed słowami „a zdolnościami" zamieścić słowa „chociaż nie mają przepisanego cenzusu naukowego".

W części 1, w rozdziale F, pozycja 1/I, ustęp drugi należy wpisać następujące zdanie: „O dopuszczeniu rozstrzygają w każdym przypadku Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych, mając na względzie tak zapotrzebowanie pracowników dla danej kategorji stanowisk jak i przedewszystkiem interes służby, jeśli chodzi o pracownika o wysokiej wartości fachowej".

W części I, w rozdziale F, pozycja 1/II, punkt a, ustęp drugi, należy wykreślić słowo „kandydatów" wpisując zamiast niego słowo „pracowników".

W części I, w rozdziale F, pozycja 1/II, punkt c, ustęp drugi (w brzmieniu ustalonem rozp. M. K. z dnia 2.IV 1927 r. Nr. I.5793/2/27), należy wykreślić słowo „kandydatów" i wpisać zamiast niego słowo „pracowników".

W części I, w rozdziale F, pozycja 1/II, punkt d, ustęp drugi, należy wykreślić słowo „kandydatów" i zastąpić je słowem „pracowników".

Na stronicy 31:

W części I, w rozdziale F, pozycja 2, ustęp pierwszy, należy wykreślić słowo „artykułu" i wpisać w jego miejsce słowo „rozdziału" a słowo „kandydatów" zastąpić słowem „pracowników", na końcu zaś ustępu dopisać słowa „jako pierwszego czynnika starszeństwa oraz daty wstąpienia na służbę kolejową i wieku, jako dalszych, kolejnych czynników starszeństwa".

W części I, w rozdziale F, pozycja 2, należy skreślić ustęp drugi.

W części I, w rozdziale F, pozycja 3 należy wykreślić:

słowo „kandydata" wpisując zamiast niego słowo „pracownika",

słowa „następnym wypadku" wpisując w ich miejsce słowa „następnych dwu przypadkach",

słowo „ma" zastępując je słowem „mają",

słowo „kandydat" zastępując je słowem „pracownicy".

W części I, po rozdziale F, należy wpisać rozdział G, w następującem brzmieniu:

„G. Postanowienia o przyjęciach sił żeńskich na służbę próbną, zaliczaniu ich w poczet kandydatów na pracowników etatowych i pracowników nieetatowych oraz o ich mianowaniach.

1. W sprawie przyjęć (dopuszczania) na służbę próbną, zaliczania w poczet kandydatów na pracowników etatowych, pracowników nieetatowych oraz mianowań na stanowiska etatowe, mają zastosowanie

do sił żeńskich te same przepisy co do sił męskich z uwzględnieniem postanowień niniejszego rozdziału.

2. Aspirantki przewiduje się tylko dla próbnej służby biurowej, telegraficznej i ekspedycyjnej, pomocnice kancelaryjne zaś tylko dla służby biurowej i ekspedycyjnej.

Dla obsady przez siły żeńskie, przewiduje się następujące stanowiska w służbie biurowej, telegraficznej i ekspedycyjnej: kancelistki I i II klasy, st. kancelistki, asystentki, st. asystentki, w procencie ustalonym poniżej.

Stanowiska w służbie biurowej, na które wymagane jest wykształcenie wyższe, średnio-techniczne względnie średnio-ogólne mogą być obsadzane przez siły żeńskie tylko za zgodą M. K.

3) Ogólna ilość sił żeńskich na służbie kolejowej określa się według następujących zasad:

Z ogólnego zapotrzebowania elewów i pomocników kancelaryjnych w służbie biurowej, telegraficznej i ekspedycyjnej przeznacza się dla sił żeńskich 25%.

Z ogólnego zapotrzebowania asystentów, st. asystentów, kancelistów I i II kl., st. kancelistów w służbie biurowej, telegraficznej i ekspedycyjnej, przewiduje się dla sił żeńskich 25%.

Z pośród ustalonej w powyższy sposób ilości sił żeńskich można przeznaczać do pisania na maszynach 100%, do służby telegraficznej 20%, do służby w kasach osobowych i bagażowych 50% ogólnego zapotrzebowania, do służby zaś w ekspedycjach i biurach pozostałą ilość sił żeńskich.

Powyższe przepisy co do ilości sił żeńskich nie obowiązują przy przyjęciach pracowników kontraktowych i czasowych.

4. Przy mianowaniach na stanowiska (wybór pracowników wzgl. kolejność z listy starszeństwa), na które przewiduje się zarówno siły męskie jak i siły żeńskie, jakoteż przy zaliczaniu w poczet kandydatów na pracowników etatowych i pracowników nieetatowych, stosuje się do sił żeńskich te same zasady co do sił męskich. Przepis ten jednak obowiązuje tylko do czasu obsadzenia przewidzianej wyżej ilości stanowisk przez siły żeńskie.

5) Przy egzaminie ścisłym na asystenta siły żeńskie zwolnione są z części drugiej egzaminu t. j. z egzaminu ruchowego.

Na stronicy 42

W rubryce 3, należy wykreślić słowa „Prezes Dyrekcji" wpisując w ich miejsce słowo „Dyrektor" oraz słowa Wiceprezes Dyrekcji" wpisując w ich miejsce „Wicedyrektor".

Na stronicy 73:

Nagłówek tabeli B otrzymuje następujące brzmienie zamiast brzmienia dotychczasowego:

„Schemat stanowisk etatowych (tytułów służbowych) na Polskich Kolejach Państwowych z określeniem wykształcenia ogólnego i egzaminów ścisłych oraz czynności służbowych dla poszczególnych stanowisk".

Na stronicy 74:

W rubryce 3 należy wykreślić słowa „Prezes Dyrekcji" zastępując je słowem „Dyrektor" oraz słowa „Wiceprezes Dyrekcji" zastępując je słowem „Wicedyrektor".

162.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1929 r. Nr. I. 20163/29 w sprawie „Instrukcji o postępowaniu przy losowaniu członków Komisyj Dyscyplinarnych przy Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych".

Na podstawie § 73 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447), zatwierdzam dołączoną do niniejszego rozporządzenia „Instrukcję o postępowaniu przy losowaniu członków Komisyj Dyscyplinarnych przy Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych".

Załącznik do rozp. M. K. z dnia 3.X. 1929 r. Nr. I. 20163/29.

INSTRUKCJA

o postępowaniu przy losowaniu członków Komisyj Dyscyplinarnych przy Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych.

§ 1.

Losowanie członków i zastępców członków Komisyj Dyscyplinarnych przy Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych, odbywa się raz na pięć lat, w listopadzie, z pośród pracowników etatowych, kandydatów na pracowników etatowych i pracowników nieetatowych, bez względu na różnicę płci, zatrudnionych stale (mających swe siedziby służbowe) w siedzibach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

Dla Komisji Dyscyplinarnej z siedzibą w Gdańsku losowanie odbywa się osobno z pośród pracowników, zatrudnionych stale w mieście Gdańsku, osobno zaś z pośród pracowników, zatrudnionych stale w Bydgoszczy, jako drugiej siedzibie DOKP. w Gdańsku.

§ 2.

Losowanie odbywa się na podstawie list, sporządzanych przez Wydziały Osobowe DOKP, i zatwierdzanych przez Naczelników Wydziałów Osobowych, w czasie od 1 do 15 listopada, roku poprzedzającego ukonstytuowanie się nowych Komisyj Dyscyplinarnych.

W Okręgu Dyrekcji Okręgowej w Gdańsku sporządza się osobne listy z pośród pracowników zatrudnionych w Gdańsku i w Bydgoszczy (§ 1 ust. 2).

Obok warunków wymienionych w § 1 ust. 1 niniejszej instrukcji, dalszemi warunkami wpisania pracownika do listy są:

1) ukończone w dniu 1 listopada danego roku 10 lat nieprzerwanej służby kolejowej,

w rozumieniu § 12 rozp. Rady Ministrów z 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447),

2) niepozostawanie w czasie losowania na urlopie bezpłatnym (§§ 54 i 55 cytowanego pod poz. 1 rozp. Rady Ministrów).

Do list nie wpisuje się Dyrektorów i Wicedyrektorów Kolei Państwowych.

Wykluczeni od wpisania do list są pracownicy:

1) ukarani dyscyplinarnie, bez względu na upływ czasu od daty ukarania,
2) przeciw którym wdrożono formalne postępowanie dyscyplinarne,
3) przeciw którym toczy się dochodzenie karno - sądowe.

§ 3.

Listy sporządza się w porządku alfabetycznym nazwisk, osobne dla każdej grupy pracowników, wymienionych w § 72 ust. 3 rozp. Rady Ministrów z 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447).

W ramach postanowień §§ 1 i 2 w skład grupy I i VI wchodzą pracownicy służby konduktorskiej, w skład grupy II i VII pracownicy służby eksploatacyjne (stacyjnej, handlowo-taryfowej i kolejowo-celnej) w skład grupy III i VIII pracownicy służby drogowej i zabezpieczenia ruchu pociągów, w skład grupy IV i IX pracownicy służby parowozowej, warsztatowej i elektrotechnicznej (silne prądy), w skład grupy V i X pracownicy zatrudnieni stale w centralach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych i Oddziałów, mających swe siedziby w siedzibie Dyrekcji Okręgowej, oraz pracownicy służby sanitarnej, zasobów (magazynów zasobów, podległych Wydziałom Zasobów D. O. K. P.). i pracownicy kolei wąskotorowych.

W listach wpisuje się w rubryce pierwszej kolejny numer wpisu, w rubryce drugiej nazwisko i imię, w rubryce trzeciej tytuł (nazwę) służbowy pracownika, w rubryce czwartej ewentualne uwagi. Wpisy winny być czytelne.

§ 4.

W czasie od 15 do 22 listopada danego roku, Wydziały Osobowe Dyrekcyj Okręgowych wykładają listy do przejrzenia wszystkim pracownikom, zatrudnionym w siedzibie Dyrekcyj.

Wyłożenie list ogłasza sią drogą okólnika. W okólniku, należy podać lokal, w którym listy są wyłożone, godziny w których wgląd do list może się odbywać, oraz termin do wnoszenia zażaleń (§ 5).

Pracownikom zatrudnionym w większych urzędach, poza gmachem Dyrekcji, należy poczynić udogodnienia przez wyłożenie wiarogodnych (zaopatrzonych w podpis Naczelnika Wydziału Osobowego) odpisów list w miejscach służby pracowników.

W Okręgu Dyrekcji Okręgowej w Gdańsku wykłada się osobne listy w Gdańsku i w Bydgoszczy.

§ 5.

Pracownik, czujący się pokrzywdzonym z powodu nieumieszczenia go w liście, może w ciągu 7 dni od dnia ogłoszenia listy, t. j. do dnia 22 listopada danego roku, wnieść w drodze służbowej pisemne zażalenie do Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych.

Zażalenie rozstrzyga Dyrektor (Wicedyrektor) Kolei Państwowych, po przedstawieniu mu sprawy przez Wydział Osobowy.

Rozstrzygnięcie musi zapaść najpóźniej 25 listopada.

O rozstrzygnięciu zawiadamia się żalącego się pisemnie, za pośrednictwem jego władzy służbowej. W razie odmownego rozstrzygnięcia, należy podać przyczyny odmowy.

Pracownika, którego zażalenie uwzględniono, należy bezzwłocznie dodatkowo wpisać (czerwonym atrmentem) do listy. W rubryce „Uwaga" (4) należy wówczas zanotować Nr. i datę odnośnego orzeczenia.

§ 6.

Losowanie odbywa się komisyjnie w czasie od 26 do 30 listopada danego roku.

W skład komisji wchodzi Naczelnik Wydziału Osobowego D. O. K. P., przewodniczący lub zastępca przewodniczącego dotychczasowej Komisji Dyscyplinarnej, najstarszy z nominacji członek tej Komisji, oraz po jednym, najmłodszym stanowiskiem, pracowniku z list, sporządzonych w myśl § 3 niniejszej instrukcji.

Przewodniczącym komisji jest z urzędu Naczelnik Wydziału Osobowego.

Komisja wylosowawcza w Gdańsku jest powołana do losowania członków i zastępców członków Komisji Dyscyplinarnej, również z pośród pracowników, zatrudnionych w Bydgoszczy.

§ 7.

Z kadej grupy wylosowuje się po dziesięciu członków i po pięciu zastępców członków Komisyj Dyscyplinarnych.

W okręgu Dyrekcji w Gdańsku wylosowuje się z pośród pracowników, zatrudnionych w Bydgoszczy, 5 członków i 3 zastępców członków, z pośród zaś pracowników zatrudnionych w mieście Gdańsku, 5 członków i 2 zastępców członków Komisyj Dyscyplinarnych.

§ 8.

Przebieg losowania przedstawia się następująco:

Przewodniczący komisji, po stwierdzeniu że wszyscy członkowie komisji są obecni, wkłada do urny, zwinięte w ruloniki, kartki z nazwiskami pracowników, wyszczególnionych w liście grupy I (dla pracowników etatowych i kandydatów na pracowników etatowych służby konduktorskiej). Następnie członek komisji, przedstawiciel grupy I, wyciąga z urny kolejno 10 kartek, z których przewodniczący lub wyznaczony przezeń członek Komisji, odczytuje głośno i wyraźnie nazwiska wylosowanych, wpisując je równocześnie, w kolejności wylosowania, do wykazu wylosowanych.

Kartki po odczytaniu mogą podawać sobie kolejno członkowie Komisji do przejrzenia. Po przejrzeniu wracają kartki do przewodniczącego, który je umieszcza w przygotowanem na to miejscu.

Po ukończeniu losowania członków z grupy I, następuje w ten sam sposób losowanie 5 zastępców członków z tej grupy.

Po ukończeniu losowania członków i zastępców członków z grupy I, odbywa się kolejno losowanie z grupy II, III, IV i t. d.

Losowanie z grup VI do X odbywa się w sposób identyczny jak losowanie z grupy I.

Losowanie z grup II do V odbywa się w sposób przepisany dla innych grup, z tem zastrzeżeniem, że z grup tych winno być wylosowanych na dziesięciu członków, czterech, na pięciu zaś zastępców członków, dwóch, zajmujących stanowiska, na które wymagane jest wyższe lub średnie wykształcenie.

W tym celu wpisuje się pracowników wylosowanych, zajmujących stanowiska, o których wyżej mowa, do osobnych wykazów. Losowanie odbywa się tak długo, dopóki nie okaże się, że wylosowano przepisaną ilość członków (zastępców członków) Komisji Dyscyplinarnej z pośród obu rodzajów pracowników.

Komisja wylosowawcza w Gdańsku wylosowuje osobno dla Gdańska i Bydgoszczy, z grup II do V po dwóch członków i po jednym zastępcy członka, zajmujących stanowiska, na które wymagane jest wyższe lub średnie wykształcenie.

§ 9.

Jeśli w skład pewnej grupy, z pośród której ma nastąpić losowanie, wchodzi mniej niż jedenastu pracowników, nie przeprowadza się losowania z danej grupy, a za członków z losowania uważa się wszystkich pracowników, umieszczonych na odnośnej liście.

§ 10.

Z posiedzenia komisji spisuje się protokół, w którym wyszczególnia się czynności przewodniczącego i wszystkich członków komisji podczas przebiegu posiedzenia, z podaniem ich nazwisk.

Do protokółu dołącza się wykazy wylosowanych członków i ich zastępców.

Protokół podpisuje przewodniczący i wszyscy inni członkowie komisji.

Protokolanta wyznacza przewodniczący z pośród pracowników Wydziału Osobowego Dyrekcji.

§ 11.

W taki sam sposób jak w Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych odbywa się losowanie w inych urzędach, podległych bezpośrednio Ministrowi Komunikacji.

Ilość członków (zastępców członków) z losowania, rodzaje i ilość grup pracowników, z pośród których odbywa się losowanie, oraz skład komisji wylosowawczej, ustali Ministrestwo Komunikacji dla każdego urzędu osobno.

Protokół z posiedzenia komisji przesyła urząd tej Dyrekcji Okręgowej, na której terytorjum ma swą siedzibę.

§ 12.

Postanowienie § 2 ust. 3 p. 1, dotyczące sposobu obliczania lat służby nie ma zastosowania przy układaniu list do losowania (§ 2) dla pierwszych Komisyj Dyscyplinarnych; w miejsce tego postanowienia należy ustalić 10 letni okres służby, na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 13.

Postanowienia niniejszej instrukcji, dotyczące terminów losowania oraz składu komisyj wylosowawczych nie odnoszą się do losowania członków dla pierwszych Komisyj Dyscyplinarnych, o których mowa w § 138 rozp. Rady Ministrów z 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447). Jednak także pierwsze komisje wylosowawcze muszą przestrzegać siedmiodniowego terminu, określonego w § 5 niniejszej instrukcji.

§ 14.

Za ścisłe przestrzeganie postanowień niniejszej instrukcji odpowiedzialni są osobiście Naczelnicy Wydziałów Osobowych D. O. K. P.

§ 15.

Niniejsza instrukcja nie ma zastosowania do „urzędników przejętych" na terytorjum W. M. Gdańska„ na podstawie umów polsko-gdańskich.

163.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 października 1929 r. Nr. I/19102/2/29 w sprawie zdolności fizycznej, stopnia wykształcenia, praktyki zawodowej, służby próbnej oraz egzaminów, wymaganych od pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P.".

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r., o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447) postanawiam co następuje:

„Przepisy o badaniu lekarskiem kandydatów do służby kolejowej i pracowników kolejowych" (Dz. U. M. K. z 1929 r. Nr. 3, poz. 52) określają wymagania co do zdolności fizycznej pracowników etatowych, kandydatów na pracowników etatowych, pracowników nieetatowych, próbnych i czasowych jeśli ich praca ma trwać dłużej niż 6 miesięcy (§ 1 tych „Przepisów").

Stopień wykształcenia ogólnego lub zawodowego, rodzaj wiadomości lub praktyki zawodowej, egzaminy służbowe oraz specjalne warunki, ustalone dla niektórych stanowisk, wymagane przy mianowaniach pracowników etatowych na poszczególne stanowiska i przy zaliczaniu w poczet kandydatów na dane stanowiska, określone są w „Schemacie stanowisk etatowych" (tabela B), zawartym w rozporządzeniu Ministra Kolei z dnia 21 stycznia 1925 r. Nr. 405/2/25 o ujednostajnieniu stanowisk względnie tytułów służbowych na kolejach państwowych (Dz. U. M. K. z 1925 r. Nr. 2, poz. 7).

Czas i program służby próbnej (przygotowawczej) oraz zakres egzaminów, wymaganych na poszczególne etatowe stanowiska, określają „Przepisy o służbie przygotowawczej i egzaminach pracowników Polskich Kolei Państwowych", zatwierdzone rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 14 czerwca 1929 r. Nr. I/12785/2/29 (Dz. U. M. K. Nr. 8, poz. 88).

Służbę próbną (przygotowawczą) dla poszczególnych stanowisk, która w myśl „Przepisów o służbie przygotowawczej i egzaminach pracowników Polskich Kolei Państwowych" nie wynosi jednego roku, przedłużam zgodnie z postanowieniami § 5 ustęp 1 i 3 wymienionego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." do jednego roku.

Ogólne postanowienia o stopniu wykształcenia, rodzaju wiadomości lub praktyki zawodowej tudzież czasie i programie służby próbnej (przygotowawczej) oraz egzaminach, wymaganych przy zaliczaniu w poczet pracowników nieetatowych określa odpowiednio zmienione i uzupełnione rozporządzenie Ministra Kolei z dnia 21 stycznia 1925 r. Nr. 405/2/25 o ujednostajnieniu stanowisk względnie tytułów służbowych na kolejach państwowych (Dz. U. M. K. z 1925 r. Nr. 2, poz. 7) w części I-ej, rozdział C II.

164.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1929 r. Nr. I. 19101/2/29 w sprawie uposażenia kandydatów na pracowników etatowych.

Na podstawie § 42, ustęp 1, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r., o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" zarządzam co następuje:

Do czasu wydania nowych norm uposażenia pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." kandydaci na pracowników etatowych w rozumieniu § 1 przytoczonego na wstępie rozp. Rady Ministrów z dnia 8 lipca b. r., z wyjątkiem kandydatów referendarskich, kandydatów-geometrów, kandydatów technicznych i kolejowych (kandydaci na pracowników etatowych z wyższem i średniem wykształceniem) mają pobierać uposażenie na podstawie rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 grudnia 1923 r., o uposażeniu nieetatowych stałych dziennie płatnych pracowników kolejowych, objętych art. 102 ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr. 137, poz. 1143), jeżeli jako nieetatowi stali dziennie płatni pracownicy kolejowi byli tem rozporządzeniem objęci, w innych zaś przypadkach na podstawie rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 grudnia 1923 r., o uposażeniu nieetatowych stałych dziennie płatnych pracowników kolejowych (Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr. 137, poz. 1142) względnie na podstawie rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 grudnia 1923 Nr. I. 18751/2/23 o uposażeniu dziennie płatnych (nieetatowych) pracowników kolejowych kolei górnośląskich, z tą **zasadniczą zmianą, że należące się im uposażenie będzie wypłacane zgóry, dnia 1-go każdego miesiąca, w stałej, niezmiennej wysokości.**

Do obliczenia stałej, niezmiennej wysokości miesięcznego uposażenia kandydatów na pracowników etatowych przyjmuje się za podstawę obliczenia:

1) przy stosowaniu tabeli płac „A" odpowiedniego rozporządzenia o uposażeniu nieetatowych, stałych pracowników dziennie płatnych, stawki dzienne w punktach, pomnożone przez 25,

2) przy stosowaniu tabeli płac „B" odpowiedniego rozporządzenia o uposażeniu nieetatowych stałych pracowników dziennie płatnych, stawki dzienne w punktach, pomnożone przez 30.

Uposażenie kandydatów na pracowników etatowych nie może przekraczać płacy kategorji, bezpośrednio niższej od kategorji, odpowiadającej grupie uposażenia, do której zaszeregowane jest podstawowe stanowisko etatowe, osiągalne przez kandydata na pracownika etatowego.

Kandydaci, posiadający w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia uposażenie wyższe aniżeli określone w poprzednim ustępie, zatrzymują je „ad personam".

Postanowienia rozporządzeń Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 grudnia 1923 r., o uposażeniu nieetatowych stałych dziennie płatnych pracowników kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 137, poz. 1142 i 1143) oraz rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 grudnia 1923 Nr. I. 18751/2/23 o uposażeniu dziennie płatnych (nieetatowych) pracowników kolei górnośląskich, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem, nie będą stosowane do kandydatów na pracowników etatowych.

Wysokość **stałego** uposażenia kandydatów na pracowników etatowych z wyższem i średniem wykształceniem, **płatnego** również **miesięcznie zgóry**, określa rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 sierpnia 1927 r. Nr. I. 12835/27/1929.

165.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1929 r. Nr. I. 19318/2/29, w sprawie urlopów wypoczynkowych.

Na podstawie postanowień § 53 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r., o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447) zarządzam co następuje:

Za pracowników umysłowo pracujących, w myśl § 53, ustęp 1 przytoczonego rozporządzenia Rady Ministrów, uważa się następujących pracowników etatowych, kandydatów na pracowników etatowych oraz pracowników nieetatowych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe":

w służbie centralnej oraz we wszystkich gałęziach służby:

1) z pośród pracowników etatowych: dyrektorów kolei państwowych, wicedyrektorów

kolei państwowych, dyrektora centralnego biura rozrachunków P. K. P., naczelników wydziałów, radców kolei państwowych, zastępców naczelników wydziałów, zastępcę dyrektora centralnego biura rozrachunków P. K. P., naczelników oddziałów, kierowników działów, lekarzy sanitarnych, starszych referendarzy kolei państwowych, starszych kontrolerów wydziałowych, kasjerów dyrekcyjnych, zastępców naczelników oddziałów, kontrolerów wydziałowych, kontrolerów eksploatacyjnych, kontrolerów maszynowych, kontrolerów drogowych, referendarzy kolei państwowych, lekarzy rejonowych I i II kl., asesorów referendarskich, geometrów I i II kl., starszych techników, techników i pomocników technicznych, starszych asesorów, asesorów i adjunktów, maszynistów-instruktorów, starszych asystentów, asystentów, starszych kancelistów, kancelistów I i II kl.;

2) z pośród kandydatów na pracowników etatowych: prowizorycznych asesorów referendarskich, prowizorycznych geometrów II kl,. prowizorycznych pomocników technicznych, prowizorycznych adjunktów, prowizorycznych asystentów i prowizorycznych kancelistów;

3) pracowników nieeetatowych, pełniących czynności służbowe przywiązane do stanowisk pracowników etatowych; wymienionych pod 1) lub czynności służbowe: biurowo-techniczne, biurowe, kancelaryjne, rachunkowe, kasowe, kalkulacyjne, rysunkowe i piszących na maszynie;

4) telegrafistów i telefonistów;

5) pracowników, zajmujących w służbie administracyjno-technicznej lub administracyjno-biurowej etatowe stanowiska, niewymienione wśród kategoryj pracowników etatowych pod pozycją 1, 6, 9, 11, 14, 16, 18, 21, 24 i 26 niniejszego rozporządzenia;

w służbie drogowej:

6) z pośród pracowników etatowych: starszych zawiadowców odcinków drogowych, zawiadowców odcinków drogowych I i II kl. i pomocniczych zawiadowców odcinków drogowych;

7) z pośród kandydatów na pracowników etatowych: prowizorycznych zawiadowców odcinków drogowych II kl. i kandydatów na pomocniczych zawiadowców odcinków drogowych;

8) pracowników nieetatowych, pełniących czynności służbowe, przywiązane do stanowisk pracowników etatowych, wymienionych pod 6);

w służbie stacyjnej:

9) z pośród pracowników etatowych: zawiadowców stacyj i mijanek, zastępców zawiadowców stacyj;

10) pracowników nieetatowych, pełniących czynności służbowe, przywiązane do stanowisk pracowników etatowych, wymienionych pod 9);

w służbie przewozowej:

11) z pośród pracowników etatowych: kierowników ekspedycyj I kl., kierowników ajencyj celnych I i II kl., starszych deklarantów w ajencjach celnych, korespondentów w ajencji celnej, kasjerów stacyjnych I i II kl., starszych magazynierów i magazynierów;

12) z pośród kandydatów na pracowników etatowych: prowizorycznych magazynierów;

13) pracowników nieetatowych, pełniących czynności służbowe, przywiązane do stanowisk pracowników etatowych, wymienionych pod 11);

w służbie konduktorskiej:

14) z pośród pracowników etatowych: instruktorów drużyn konduktorskich, kierowników pociągu I i II kl. i pracowników pełniących czynności służbowe konduktorów bagażowych;

15) pracowników nieetatowych, pełniących czynności służbowe, przywiązane do stanowisk pracowników etatowych;

w służbie trakcji:

16) z pośród pracowników etatowych: naczelników parawozowni I kl., pomocników naczelników parowozowni I kl., zawiadowców parowozowni II i III kl., pomocników zawiadowców parowozowni II kl. i dyspozytorów parowozowni;

17) pracowników nieetatowych, pełniących czynności służbowe, przywiązane do stanowisk pracowników etatowych, wymienionych pod 16);

w służbie warsztatowej:

18) z pośród pracowników etatowych: naczelników warsztatów głównych I i II kl., zastępców naczelników warsztatów głównych I i II kl., kierowników I i II kl. działów warsztatów głównych, zawiadowców sekcyj warsztatów I i II kl. i pomocników zawiadowców sekcyj warsztatów;

19) z pośród kandydatów na pracowników etatowych: prowizorycznych pomocników zawiadowców sekcyj warsztatów;

20) pracowników nieetatowych, pełniących czynności służbowe, przywiązane do stanowisk pracowników etatowych, wymienionych pod 18);

w służbie elektrotechnicznej:

21) z pośród pracowników etatowych: zawiadowców warsztatów elektrotechnicznych

wzgl. sygnałowych I i II kl., starszych werkmistrzów, werkmistrzów I i II kl., starszych zawiadowców odcinków sygnałowych i zawiadowców odcinków sygnałowych I i II kl., elektrotechników I i II kl., zawiadowców elektrowni I i II kl., a ponadto pomocników zawiadowców odcinków sygnałowych (ad personam), jeżeli pełnią służbę zawiadowców odcinków sygnałowych;

22) z pośród kandydatów na pracowników etatowych: prowizorycznych werkmistrzów, prowizorycznych zawiadowców odcinków sygnałowych II kl. i prowizorycznych elektrotechników II kl.;

23) pracowników nieetatowych pełniących czynności służbowe przywiązane do stanowisk pracowników etatowych, wymienionych pod 21);

w służbie sanitarnej:

24) z pośród pracowników etatowych: lekarzy rejonowych I i II kl.;

25) z pośród pracowników nieetatowych: lekarzy, dentystów, farmaceutów, kierowników składnicy aptecznej, kierowników stacyj sanitarnych, kierowników laboratorjów, intendentów szpitala, drogistów oraz kwalifikowanych (-e) sanitarjuszy (-ek), pielęgniarzy (-ki) i położne;

w służbie zasobowej:

26) z pośród pracowników etatowych: naczelników głównych magazynów zasobów, zawiadowców filjalnych magazynów zasobów I i II kl., starszych magazynierów i magazynierów zasobów;

27) z pośród kandydatów na pracowników etatowych: prowizorycznych magazynierów zasobów;

28) pracowników nieetatowych, pełniących czynności służbowe, przywiązane do stanowisk pracowników etatowych, wymienionych pod 26).

Za pracowników pełniących służbę, wyczerpującą szczególnie system nerwowy, w myśl § 53 ust. 2 przytoczonego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów uważa się następujących pracowników etatowych, kandydatów na pracowników etatowych oraz pracowników nieetatowych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe":

w służbie stacyjnej:

a) z pośród pracowników etatowych: starszych ustawiaczy, ustawiaczy, starszych przetokowych, przetokowych, nastawniczych, starszych zwrotniczych, zwrotniczych I i II kl.;

b) z pośród kandydatów na pracowników etatowych: prowizorycznych przetokowych i prowizorycznych zwrotniczych II kl.;

c) pracowników nieetatowych, pełniących czynności służbowe, przywiązane do stanowisk pracowników etatowych, wymienionych pod a);

w służbie konduktorskiej:

d) z pośród pracowników etatowych: konduktorów I i II kl. i hamulcowych;

e) z pośród kandydatów na pracowników etatowych: prowizorycznych hamulcowych;

f) pracowników nieetatowych, pełniących czynności służbowe, przywiązane do stanowisk pracowników etatowych, wymienionych pod d);

w służbie parowozowej:

g) z pośród pracowników etatowych: maszynistów I i II kl., pomocników maszynisty I i II kl., maszynistów wagonu motorowego I i II kl., palaczy parowozowych I i II kl.;

h) z pośród kandydatów na pracowników etatowych: prowizorycznych pomocników maszynisty II kl. i prowizorycznych palaczy parowozowych II kl.;

i) pracowników nieetatowych, pełniących czynności służbowe, przywiązane do stanowisk pracowników etatowych, wymienionych pod g);

w służbie warsztatowej:

j) z pośród pracowników etatowych i nieetatowych: kotlarzy i ich pomocników oraz spawaczy.

Przy wymiarze urlopów wypoczynkowych należy brać pod uwagę u pracowników etatowych czas służby liczony w myśl § 12 przytoczonego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8/VII 1929 r.

Urlopów wypoczynkowych należy udzielać na podstawie stale spełnianych czynności służbowych; jeżeli pracownik pełni czynności służbowe mieszane, określone jako czynności umysłowe albo czynności służbowe, wyczerpujące szczególnie system nerwowy i czynności niezaliczone do wyżej wymienionych, za podstawę do wymiaru urlopu wypoczynkowego należy przyjąć okres czynności służbowych, poprzedzający ostatnio co najmniej przez przeciąg jednego miesiąca, rozpoczęcie urlopu.

Do wymiaru urlopu wypoczynkowego nie wlicza się przerw w służbie, spowodowanych chorobą, urlopem dla poratowania zdrowia (§ 49 rozp. Rady Ministrów z 8.VII.1929 r.), nieszczęśliwym wypadkiem, odosobnieniem, (§ 50 rozp. Rady Ministrów z 8.VII.1929 r.) oraz ćwiczeniami wojskowemi.

Ponadto z wymiarów urlopów wypoczynkowych odlicza się każdy dzień urlopu płatnego ponad 7 dni, pracownikowi, który otrzymał w ciągu roku kalendarzowego do dnia udzielenia urlopu, dla załatwienia ważnych spraw osobistych i rodzinnych; jeżeli po wykorzystaniu przez pracownika tak urlopu wypoczynkowego jak i siedmiodniowego urlopu płatnego zachodziłaby potrzeba udzielenia urlopu dla załatwienia ważnych spraw osobistych i rodzinnych, należy udzielić w tym przypadku urlopu bezpłatnego.

Dyrektorom Kolei Państwowych, Wicedyrektorom Kolei Państwowych i Dyrektorowi Centralnego

Biura Rozrachunków P. K. P. i Kierownikom innych urzędów, podległych bezpośrednio M. K. udziela urlopów wypoczynkowych Minister Komunikacji.

Dyrektorzy Kolei Państwowych udzielają urlopów wypoczynkowych następującym pracownikom:

naczelnikom wydziałów, kasjerom dyrekcyjnym, zastępcom naczelników wydziałów, kierownikom działów, starszym kontrolerom i kontrolerom wydziałowym, lekarzom sanitarnym, naczelnikom oddziałów, zastępcom naczelników oddziałów, kontrolerom oddziałowym (eksploatacyjnym, maszynowym, drogowym), pracownikom pełniącym obowiązki na stanowiskach wyżej wymienionych a wreszcie pracownikom, zajmującym stanowiska kierownicze wyżej niewymienione, podległe bezpośrednio Dyrektorowi Kolei Państwowych.

Dyrektor Centralnego Biura Rozrachunków P. K. P. i Kierownicy innych urzędów, podległych bezpośrednio M. K. udzielają urlopów wypoczynkowych wszystkim podległym pracownikom.

Naczelnicy Wydziałów Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych udzielają urlopów wypoczynkowych personelowi podległego im Wydziału, (z wyjątkiem pracowników, którym urlopów wypoczynkowych udziela Dyrektor Kolei Państwowych) i zwierzchnikom (naczelnikom, zawiadowcom) miejsc służbowych podległych im gałęzi służby.

Naczelnicy Wydziałów udzielają również urlopów wypoczynkowych pracownikom etatowym, kandydatom na pracowników etatowych, pracownikom nieetatowym, pracownikom kontraktowym i pracownikom próbnym tych podległych im gałęzi służby, w których niema oddziałów.

Naczelnicy Oddziałów Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych udzielają urlopów wypoczynkowych personelowi Oddziałów (z wyjątkiem pracowników, którym urlopów wypoczynkowych udziela Dyrektor Kolei Państwowych) i pracownikom etatowym, kandydatom na pracowników etatowych, pracownikom nieetatowym, pracownikom próbnym i pracownikom kontraktowym podległych im gałęzi służby.

Zwierzchnicy miejsc służbowych udzielają urlopów wypoczynkowych podległym im pracownikom czasowym.

Wydziały Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych, Oddziały Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych i miejsca służbowe oraz urzędy podległe bezpośrednio M. K. obowiązane są celem umożliwienia ogółowi personelu korzystania z urlopów wypoczynkowych opracować w czasie od 15 października do 15 listopada każdego roku plany urlopów wypoczynkowych swego własnego personelu, z wyjątkiem pracowników, którym urlopów wypoczynkowych udzielają Dyrektorzy K. P. Plany urlopów wypoczynkowych tych ostatnich pracowników winny być opracowane przez Wydziały Osobowe D. O. K. P. Oddziały Dyrekcyj Okr. K. P. opracowują poza planami urlopów wypoczynkowych własnego personelu plany urlopów wypoczynkowych zwierzchników miejsc służbowych podległych im gałęzi służby.

Dyrektorzy Kolei Państwowych, Dyrektor Centralnego Biura Rozrachunków P. K. P., Naczelnicy Wydziałów, Naczelnicy Oddziałów wzgl. zwierzchnicy miejsc służbowych, (każdy według kompetencji w sprawach udzielania urlopów wypoczynkwych), zatwierdzają w czasie od 15 listopada do 15 grudnia każdego roku przedstawione im w drodze służbowej plany urlopów wypoczynkowych.

Wydziały D. O. K. P. zwracają zatwierdzone plany urlopów wypoczynkowych Oddziałom wzgl. miejscom służbowym (jeżeli niema oddziałów), Oddziały zaś miejscom służbowym najpóźniej w czasie od 16 — 31 grudnia każdego roku, celem powiadomienia o wyznaczonych terminach urlopów wypoczynkowych interesowanych pracowników. Termin ten obowiązuje Wydział Osobowy co do uwiadamiania dotyczących Wydziałów, Oddziałów i pracowników o planie urlopów wypoczynkowych, zatwierdzonym przez Dyrektora Kolei Państwowych.

Plany urlopów wypoczynkowych mogą ulec zmianie, jeżeli ważne względy służbowe tego wymagają; zmiany te mają być zatwierdzone w ten sam sposób, co plany urlopów wypoczynkowych.

Plany urlopów wypoczynkowych, które podlegają zatwierdzeniu przez wyższą władzę, należy sporządzać w dwu egzemplarzach, z których jeden zatrzymuje władza zatwierdzająca, drugi zaś zwraca się Oddziałowi względnie miejscom służbowym, przedstawiającym plany do zatwierdzenia.

Plany urlopów wypoczynkowych należy opracowywać według załączonego wzoru i zapisywać w nich rzeczywiście wykorzystane urlopy wypoczynkowe oraz wszystkie udzielone pracownikom w ciągu roku urlopy płatne dla załatwienia ważnych spraw osobistych i rodzinnych, jako też przyczyny nieudzielenia urlopów wypoczynkowych i należące się pracownikowi odszkodowanie z tytułu niewykorzystanych urlopów wypoczynkowych z polecenia władzy służbowej.

Plany urlopów wypoczynkowych w ten sposób prowadzone stanowić będą podstawę do wypłaty odszkodowania pracownikom w wysokości połowy normalnej diety, za niewykorzystane urlopy z polecenia władzy.

Wstrzymanie urlopu z polecenia władzy w zasadzie nie powinno mieć miejsca w służbie biurowej, w której wzajemne zastępstwa mogą być stosowane zawsze w dostatecznej mierze.

Wypłata odszkodowania za niewykorzystany urlop wypoczynkowy winna nastąpić na prośbę pracownika, na której bezpośredni zwierzchnik służbowy podaje przyczynę niewykorzystania urlopu i stwierdza dokładnie czas niewykorzystanego urlopu.

Ze względu na możliwość korzystania z urlopów wypoczynkowych w ciągu całego roku kalendarzowego pracownicy mogą wnosić prośby do Dyrekcyj Okr. K. P. o wypłatę odszkodowania za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe dopiero z początkiem następnego roku kalendarzowego najpóźniej jednak od dnia 15 lutego każdego roku. Wypłatę odszkodowań za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe zarządza Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych z kredytów, przyznanych na zastęp-

stwa pracowników, korzystających z urlopów wypoczynkowych.

Przy układaniu planów oraz udzielaniu urlopów wypoczynkowych należy przestrzegać następujących zasad:

1) urlopów wypoczynkowych należy udzielać w ciągu całego roku kalendarzowego, przyczem urlopy powinny być tak rozłożone, aby potrzeby służbowe i specjalne warunki poszczególnych gałęzi służby były uwzględnione;

2) w miesiącach zimowych t. j. w pierwszym kwartale każdego roku około 25% personelu, szczególnie w służbie stacyjnej, handlowej i konduktorskiej, powinno wykorzystać urlopy wypoczynkowe;

3) w służbie drogowej należy udzielać większości pracowników urlopów wypoczynkowych przed rozpoczęciem lub po ukończeniu okresu najintensywniejszych prac konserwacyjnych i inwestycyjnych;

4) przy udzielaniu urlopów wypoczynkowych powinni być uwzględniani przedewszystkiem ci pracownicy, którzy z powodów służbowych nie wykorzystali urlopów wypoczynkowych w roku ubiegłym;

5) urlopów wypoczynkowych należy udzielać przedewszystkiem drogą wzajemnych zastępstw z pośród pracowników danego urzędu lub danej gałęzi służby;

6) w razie niemożności stosowania zasady wzajemnych zastępstw w danej gałęzi służby, należy powoływać do zastępstw pracowników z innych gałęzi służby, przedewszystkiem zaś pracowników zbędnych, przyczem pracowników tych należy przeznaczać do zajęć mniej kwalifikowanych, odciążając w ten sposób pracowników obznajmionych w danej gałęzi służby do zastępstw pracowników przy zajęciach kwalifikowanych;

7) jeżeliby zasada wzajemnych zastępstw nie wystarczała, należy plan urlopów wypoczynkowych ułożyć przy uwzględnieniu niezbędnej ilości pracowników czasowych, przyjętych na służbę na czas korzystania największej ilości personelu z urlopów wypoczynkowych;

8) zatwierdzone plany urlopów wypoczynkowych mają być przestrzegane, a pracowników, którzy z własnej winy lub woli w wyznaczonym czasie urlopów wypoczynkowych nie wykorzystają, należy uważać za rezygnujących z należących się im urlopów wypoczynkowych w ciągu danego roku;

9) przeprowadzać kontrolę wykonania wydawanych w sprawach urlopów wypoczynkowych zarządzeń oraz udzielania pracownikom urlopów wypoczynkowych.

„Przepisy o stosunku służbowym pracowników próbnych" określają uprawnienia do urlopów wypoczynkowych i ich wymiary dla pracowników próbnych.

Pracownicy kontraktowi otrzymują urlopy wypoczynkowe stosownie do przyjętych obopólnie zobowiązań kontraktowych. W razie braku w umowie odnośnego zastrzeżenia przysługuje pracownikom kontraktowym prawo do urlopu wypoczynkowego na podstawie ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 40, poz. 334) oraz wykonawczych do tej ustawy rozporządzeń Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr. 62, poz. 464) i 26 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 59, poz. 467).

Ustawa z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 40, poz. 334) oraz wymienione w poprzednim ustępie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej regulują urlopy wypoczynkowe pracowników czasowych.

Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych i inne urzędy podległe bezpośrednio M. K. obowiązane są w terminie do 15 lutego każdego roku przedstawić Ministerstwu Komunikacji w sprawie urlopów wypoczynkowych ilościowe zestawienie statystyczne (według załączonego wzoru) w sprawie urlopów wypoczynkowych za ubiegły rok kalendarzowy.

Do pracowników, którzy wykorzystali urlopy wypoczynkowe w całości przed 1 września 1929 r. na podstawie przepisów do tego terminu obowiązujących, nie mają zastosowania postanowienia § 53 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447) oraz niniejszego rozporządzenia.

Do pracowników, którzy urlopów wypoczynkowych do 1/IX b. r. nie wykorzystali lub wykorzystali częściowo, mają zastosowanie postanowienia § 53 Rozp. Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r., i niniejsze rozporządzenie, przyczem czas wykorzystanego już urlopu wypoczynkowego odlicza się.

Wszystkie dotychczasowe rozporządzenia w sprawie urlopów wypoczynkowych tracą z dniem 1 września 1929 r. moc obowiązującą.

P. K. P.
Miejsce służbowe ....

Wzór.

Załącznik 1 do Nr. 1/19318/2/29.

w .... dnia .... 19 .... r.

PLAN URLOPÓW WYPOCZYNKOWYCH NA R. 19 ....

Nr. p.	Nazwisko i imię pracownika uprawnionego do urlopu wypoczynkowego	Stanowisko wzgl. nazwa służbowa	Nazwisko i imię zastępcy pracownika w czasie urlopu wypoczynkowego	Stanowisko wzgl. nazwa służbowa i miejsce służbowe zastępcy	Wyznaczony czas trwania (od .... do ....) urlopu wypoczynkowego	Czas trwania (od .... do ....) wykorzystanego urlopu wypoczynkowego	Przyczyna ewentualnego niewykorzystania urlopu wypoczynkowego	Czas trwania (od .... do ....) urlopów płatnych, udzielonych w ciągu roku pracownikowi, korzystającemu z urlopu wypoczynkowego	Wysokość odszkodowania za niewykorzystany z polecenia władzy służb. urlop wypoczynkowy	Uwaga:
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Uwaga: W przypadkach, w których zastępca pracownika, korzystającego z urlopu wypoczynkowego, nie jest z góry wiadomy, rubrykę 4 i 5 należy wypełnić po przydzieleniu zastępcy; rubryki 7—10 należy wypełniać bieżąco.

P. K. P.
Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych
w ....

Wzór.

Załącznik 2 do Nr. I/19318/2/29

Zestawienie statystyczne w sprawie urlopów wypoczynkowych za rok 19........

Dane statystyczne:	Pracownicy:	ROZDZIAŁ																																		Ogólna suma (wzg. procent ogólny)		Uwagi
		1		1A		2		3A		3B		3C		3D		4A		4B		4C		4D		5		6		7		8		Przeds. pomocn.		11				
		osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz'	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	osob.	rzecz.	
Ilość pracowników, którzy wykorzystali urlopy wypoczynkowe:	Etatowi																																					
	Kandydaci																																					
	Nieetatowi																																					
	Kontraktowi																																					
	Próbni																																					
	Czasowi																																					
	Razem																																					
Ilość pracowników, którzy nie wykorzystali urlopów wypoczynkowych:	Etatowi																																					
	Kandydaci																																					
	Nieetatowi																																					
	Kontraktowi																																					
	Próbni																																					
	Czasowi																																					
	Razem																																					
0/0 w jakim wykorzystali pracownicy urlopy wypoczynkowe:	Etatowi																																					
	Kandydaci																																					
	Nieetatowi																																					
	Kontraktawi																																					
	Próbni																																					
	Czasowi																																					
	Razem																																					
Ilość dniówek zużytych na opłacanie nowoprzyjętych pracowników czasowych do zastępstw na czas urlopów wypoczynkowych i wydatek w złotych na opłacanie dniówek. (Wykazać w postaci ułamka).	Etatowi																																					
	Kandydaci																																					
	Nieetatowi																																					
	Kontraktowi																																					
	Próbni																																					
	Czasowi																																					
	Razem																																					
U ilu pracowników zachodziła wogóle niemożność wykorzystania urlopów wypoczynkowych:	Etatowi																																					
	Kandydaci																																					
	Nieetatowi																																					
	Kontraktowi																																					
	Próbni																																					
	Czasowi																																					
	Razem																																					
Wydatek w złotych na opłacanie połowy normalnych diet pracownikom, którzy ze względów służbowych nie mogli wykorzystać urlopów wypoczynkowych:	Etatowi																																					
	Kandydaci																																					
	Nieetatowi																																					
	Kontraktowi																																					
	Próbni																																					
	Czasowi																																					
	Razem																																					

SPRAWY FINANSOWE.

166.

Nr. II. 7852/7/29 z dnia 30 września 1929 r. w sprawie opłat stemplowych.

W dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu z dnia 20 września 1929 Nr. 26, ogłoszony został alfabetyczny wykaz przedsiębiorstw i zakładów państwowych, będących odrębnemi osobami prawnemi.

Ministerstwo Komunikacji podając do wiadomości rzeczony wykaz zaznacza, że przedsiębiorstwa te w stosunkach z władzami państwowymi i w stosunkach między sobą lub też z osobami trzecimi obowiązane są do uiszczania opłat stemplowych przewidzianych postanowieniem art. 66, 67, 72 i 90 ustawy o opłatach stemplowych.

ALFABETYCZNY WYKAZ

przedsiębiorstw i zakładów państwowych, będących odrębnemi osobami prawnemi.

Bank Gospodarstwa Krajowego.
Bibljoteka Narodowa.
Funduszu Kwaterunku Wojskowego.
Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach.
Konserwatorjum Muzyczne w Warszawie.
Liceum Krzemienieckie.
Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie.
Państwowa Kopalnia Węgla Brzeszcze.
Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie.
Państwowa Wytwórnia Prochu i Materjałów Kruszących w Zagożdżonie.
Państwowe Wytwórnie Uzbrojenia w Warszawie.
Państwowe Zakłady Inżynierji w Warszawie.
Państwowe Zakłady Lotnicze w Warszawie.
Państwowe Zakłady Przemysłowo - Szkolne dla Inwalidów w Piotrkowie.
Państwowe Zakłady Przemysłowo - Zbożowe w Lublinie.
Państwowe Zakłady Umundurowania w Warszawie.
Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku.
Państwowy Bank Rolny.
Państwowy Monopol Spirytusowy.
Państwowy Monopol Tytoniowy.
Państwowy Monopol Zapałczany.
Państwowy Zakład Higjeny.
Pocztowa Kasa Oszczędności.
„Polmin" Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych.
Polska Agencja Telegraficzna.
Polska Poczta, Telegraf i Telefon.
Polskie Koleje Państwowe.
Szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie.
Szkoły akademickie państwowe.
„Wieś Kościuszkowska", fundacja państwowa.
„Wydawnictwa Państwowe" (przedsiębiorstwo, prowadzone na podstawie statutu, ogłoszonego w Nr. 17, poz. 140 Dz. U. R. P. z 1928 r. celem wydawania Monitora Polskiego, Zbioru Wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego oraz Gazety Lwowskiej. „Żegluga Polska".

SPRAWY WARSZTATOWE.

167.

Nr. VI-12971/23/29 z dnia 20 września 1929 r. w sprawie normalizacji drzewa do robót w warsztatach mechanicznych.

Ministerstwo Komunikacji ustanawia normalne wymiary drzewa tartego sosnowego, świerkowego, dębowego, jesionowego, topolowego i bukowego używanego przez warsztaty naprawy taboru. Wymiary te są podane w załączonej stablicy.

Tarcicę warsztatową z wymienionych wyżej gatunków drzewa należy odtąd zakupywać na zapas tylko rozmiarów wskazanych w tablicy. W wypadkach koniecznej potrzeby materjału o innych, nieznormalizowanych wymiarach, należy ograniczać się do zakupu ilości ściśle niezbędnej dla danej roboty lecz nie na zapas.

Również co do innych gatunków drzewa, jak orzech, machoń i t. p., nie wskazanych w tablicach normali, nie należy tworzyć zapasów i stosować je tylko w razach nieodzownej potrzeby.

W razie potrzeby dalszego uzupełnienia tablicy normalij Dyrekcje winny zgłaszać szczegółowo umotywowane wnioski.

Okólnik z dn. 20.X. 1928 r. Nr. VI. 8209/23/29 odwołuje się.

Rodzaj materjału drzewnego	Grubość w mm.	Szerokość w cm.	Długość w mtr.	Przeznaczenie
Deski sosnowe i świerkowe obrzynane	20	16, 20	od 3 do 6	Na szalówkę sufitową i na ściany wewnętrzne wag. osobowych.
	25	14, 16, 24	„ „	Na ściany wag. bagażowych, dachy wag. osobowych i towarowych, na zewnętrzną podłogę.
	30	14, 18, 22	„ „	Na szalówkę wag. krytych i brankardów i wewnętrzne urządzenia wag. osob. wag. osobow.
	35	14, 18, 23	„ „	Na szalówkę do wag. towarowych krytych, bagażowych, parników, na podłogi wag. osob.
	40	17, 22, 24	od 3 do 6, 5	Na boczne ściany węglarek i platform amerykańskich, podłogi wag. osobowych, na ściany wag. wąskotorowych i na części wojskowe do wag. towarowych.
	45	18, 23. 26	od 3 do 6	Na części wojskowe wag. towarowych, ściany węglarek, ściany szczytowe wag. towarowych krytych typu niemieckiego z budką hamulcową, na stopnie wag. osobowych.
Dyle sosnowe i świerkowe obrzynane	50	23, 30	3 i 6	Na podłogi wag. towarowych i węglarek, chodnice wag. osobowych.
	57	20, 22, 24	„	Na podłogi wag. towarowych krytych typu niemieckiego.
	65	22, 26	5	Na kłonice do wag. odkrytych typu niemieckiego i austrjackiego.
	65	21	2, 7 i 5, 4	Na podłogi do wag. typu amerykańskiego.
	80	od 20 do 30	od 3 do 6	Do różnych robót, płatwy górne, boczne i obwodnice wag. krytych, na słupki wag. wąskotorowych i do innych robót warsztatowych.
	100	„ „	6	
Deski sosnowe i świerkowe stolarskie nieobrzynane	25	od 20 wzwyż	od 2, 5 wzwyż	Różne roboty wewnętrzne, ramy do kanap, drzwi, szafki, półki i t. p.
	30	„	„	
	35	„	„	
	40	„	„	
	50	„	„	
Deski dębowe nieobrzynane	25	od 20 wzwyż	od 3 wzwyż	Różne roboty warsztatowe, ramy okienne, stoliki i t.p.
	30	„	„	„ „ „
	35	„	„	„ „ „
	40	„	„	„ „ „ listwy obramowań wewnętrznych, drzwi wewnętrzne.
Dyle dębowe nieobrzynane	50	od 25 wzwyż	od 3 wzwyż	Na obramowanie drzwi, okien, na słupki budek konduktorskich wag. towarowych.
	55	„	„	Na obramowanie drzwi, okien.
	60	„	„	Na słupki, na drzwi frontowe wag. osobowych, na słupki drzwi wag. towarowych.
	65	„	„	Na słupki wag. osobowych i do budek hamulcowych wag. osobowych i towarowych.
	80	„	3 i od 5 wzwyż	Na łuki szczytowe dachowe, na ramy drzwi wag. osobowych, na słupki boczne wag. rosyjskich.
	90	od 26 wzwyż	2, 6; 3 i od 5 wzwyż	Na przekątnie podwozia, obwodziny górne wag. osobowych, słupki czołowe wag. towarowych i narożne budek hamulcowych.
	100	„	„ „	Na ramy pudeł wagonowych, przekątnice, poprzecznice, belki czołowe aparatowe, obwodziny górne wag. osobowych.
	110	od 30 wzwyż	„ „	Na słupy i podwaliny (ostojnice) wag. osobowych.

Rodzaj materjału drzewnego	Grubość w mm.	Szerokość w cm.	Długość w mtr.	Przeznaczenie
	120	od 30 wzwyż	2, 6; 3 i od 5 wzwyż	Na słupy narożne Pulmanów, obwodziny dolne wag. osobowych, słupki węglowe krzywe wag. korytarzowych, naprawa wind.
	130	"	od 3 do 6 wzwyż	Na ramy pudeł wagonowych, czołownice.
	140	"	" "	Na słupy narożne Pulmanów, słupki krzywe węglowe, naprawa wind.
	160	od 32 wzwyż	od 3 wzwyż	Na belki pod cysterny.
Deski i dyle jesionowe nieobrzynane	25	od 20 wzwyż	od 3 wzwyż	Na wewnętrzne urządzenia wag. osobow., ramy okienne.
	40	"	"	Na wewnętrzne urządzenia wag. osobow., ławki do wag. III kl., futryny.
	50	"	"	Na wewnętrzne urządzenia wag. osobow.
	65	od 25 wzwyż	"	Na wewnętrzne urządzenia wag. osobow.
	80	"	"	
Dyle topolowe nieobrzynane	100	od 20 wzwyż	od 2 wzwyż	Na modele, kurzochrony do maźnic, krążki pod lampy wagonowe.
Deski, dyle bukowe nieobrzynane	25	od 18 wzwyż	od 3 wzwyż	Na wewnętrzne urządzenia wag. osobowych, listwy i t. p.
	40	"	"	
	50	"	"	
	80	od 23 wzwyż	"	
Deski, dyle olszowe nieobrzynane	25	od 20 wzwyż	od 3 wzwyż	Na modele, kurzochrony do maźnic.
	30	"	"	
	40	"	"	
	50	"	"	
	80	"	"	
Dykta klejowa	3	w arkuszach		Na filungi drzwiowe, suwaki wentylatorów i do innych robót.
	4			
	5			
	6			
	8			

U w a g a 1. Podane w tablicy wymiary przekrojów tarcicy odnoszą się do drzewa w takim stopniu wyschnięcia, w jakim zwykle używane jest do robót.

U w a g a 2. W zamówieniach należy ściśle podawać długość w granicach wskazanych w tablicy, określając ją każdorazowo według rzeczywistej potrzeby.

ZAWIADOMIENIA:

(sprawy szczegółowo osobowe).

RUCH SŁUŻBOWY W DYREKCJACH OKRĘGOWYCH KOL. PAŃSTW.

Mianowanie:

Inż. Puczniewski Erazm Aleksander, Referent Ministerstwa Komunikacji, Komisarzem Rządowym przy wytwórni Pierwsza Fabryka Lokomotyw w Polsce w Chrzanowie, z równoczesnem przeniesieniem na etat Polskich Kolei Państwowych i przydziałem do Dyrekcji O. K. P. w Warszawie.

Nr. I/14786/1/29.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa. Nr. 47839. 8.X.29. 8200.

WARUNKI PRENUMERATY. Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji podaje do wiadomości, iż prenumerata Dziennika Urzędowego M. K. na rok 1929 wynosi zł. 8.—; półroczna zł. 4.—, kwartalna zł. 2.—.

Pojedyńczy numer — groszy 50.